

19 60

NAŠA LUČ

5

**Vez med Slovenci
po Zapadni Evropi**

9. LETNIK

»«

List izide desetkrat v letu, vsak mesec razen junija in avgusta.

»«

Za uredništvo odgovorja: dr. Janko Hornböck. Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

Naslov uredništva in uprave:

**»NAŠA LUČ«, Viktringer Ring 26,
Celovec-Klagenfurt, Austria.**

»«

List naročajte pri poverjenikih ali naravnost pri upravi. Če ga naročate pri upravi v Celovcu, stane na leto: 28 šil., 50 bfr, 6 ffr, 4 h. gld, 5 DM, 700 lir, 12 angl. šil, 1.50 dol.

»«

Printed in Austria.

Urednikova pošta

Franze-muzikant, Pas-de-Calais: »O pustu« prihranimo za drugo leto. Hvala za vse!

P. S., Francija: Pesem še hranimo.

Anka, Pariz: Pesem pride na vrsto o »Vahtih«.

Lojze St., Francija: Oboje pisem prejeli. Odgovorim osebno.

TISKARSKI SKRAT

V 4. številki »Naše luči« se je med tiskom pokvarilo par vrst na 3. strani ovitka v pesmi »Kje so tiste ptičke moje...« in sicer prvi dve vrsti v zadnji kitici. Zato je v enem ali drugem izvodu ta pesem pomanjkljiva.

Ti dve vrsti se celotni glasita takole:

„Kje so tisti prijatelji moji,
ki smo včasih skupaj b'li,

ZA TISKOVNI SKLAD

„Naše luči“

je daroval neimenovani iz Monakovega (München) 60 šil. — Bog plačaj!

Naj bi mu sledilo še več posnemalcev!

Z ONSTRAN MORJA

V Argentini je zaradi raka umrl univerzitetni profesor dr. Ivan Ahčin, nekdanji glavni urednik »Slovenca« v Ljubljani. Zadnje čase je napisal več knjig o socialnem vprašanju, ki jih je izdala »Družabna pravda« v Buenos Airesu. Te knjige vsem, ki se malo bolj zanimajo za socialna vprašanja, toplo priporočamo. Rajni g. prof. Ahčin je v časih svojega študija v Franciji rad obiskoval naše izseljenske kolonije. Naj počiva v miru!

+

V Združenih državah v Minneapolisu je umrl arhitekt Janez Jager v starosti 89 let. Do zadnjega se je zanimal za slovenstvo in za slovensko domovino. Doma iz Bistre pri Vrhniki je študiral v Ljubljani in na Dunaju. S Plečnikom in Fabjanom predstavlja posebno lepo razdobje slovenske arhitekture. Leta 1901. se je izselil na Kitajsko, od tam pa v Združene države, kjer je zaslovel kot eden največjih arhitektov. Slava našemu rojaku!

ENA IZ STARIH ČASOV

V nekem deškem zavodu je bila navada, da je dečke hodil vsako jutro buditi sluga z lepim našim krščanskim pozdravom: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« In dečki so moralni odgovoriti: »Na vekomaj, amen.«

Nekoč pa je eden zaspal. Ko pride sluga drugič buditi, se zadere nad njim:

»No, kako dolgo boš pa ti spal?«

»Na vekomaj, amen!« — mu odgovori deček, ki se je ravno prebudil.

*

Dolge minute. — Domači učitelj, ki poučuje fanta: »Boris, kam pa je šla gospa mama?« Boris: »Pred dvema urama je šla za pet minut k teti na čaj.«

Otroci med seboj. — Francek: »Sram te bodi! Krojač je tvoj oče, pa hodiš raztrgan.« — Tonček: »Tvoj oče je pa zobni zdravnik in tvoj mali bratec nima zob!«

OPOZORILO! Prihodnja številka »Naše luči« bo izšla v povečanem obsegu in nakladi!

MAJ 1960

Ob materinskem dnevu

Mati!
Bitje, na katero vsa plemenita srca mislijo s toplo hvaležnostjo!

Mati!
Naš največji zaklad na tem svetu! V resnici ni sreče, kjer ni materine roke, kjer ni materinega srca in kjer ni materinega toplega pogleda.

Mati!
Ah, kako neboljena je naša beseda ob njeni veličini!

Mati je neprecenljiv dar božji.
Prav, je, da se v majniku, najlepšem mesecu v letu, poleg nebeške Matere spominjamo tudi svojih zemeljskih mater.

O Ti Kraljica majnika,
katere prošnja vse velja,
izprosi nam od Jezusa,
da naj nebeški raj nam dal

+

O Marija, Ti cvetlica,
Ti prekrasna šmarnica;
bodi naša pomočnica,
prosi za nas Jezusa!

+

O Kraljica majnika,
naša Mati usmiljena,
prosimo Te, usliši nas,
prosi Ti za nas!

+

O se rož'ce na polju
bom skupaj nabral
in venček Mariji
za šmarnice dal.
Marija, poglej
nas grešnike zdaj,
pripelji nas v sveti raj!

Posvečujemo
to številko
naši zemeljski materi
in
naši nebeški Materi.

Mater vseh narodov so dobre in spoštovanja vredne. Toda mi imamo polno razlogov, da se pomudimo le ob naših, slovenskih materah! Kako bi jih najbolj zvesto predstavili?

Ali ne morda s kopico otrok ob strani, z najmlajšim v naročju, s košem na rami in z mólkom v roki? Zares, to je podoba slovenske matere. Pretresljiva podoba!

Vse njeno življenje je bila ena sama neprestana žrtev, stalno mučeništvo. Številni otroci, delo na polju in pri živini, dnevni opravi in hiši in okrog hiše. Zvečer zadnja v postelji, zjutraj prva na nogah. In pri vsem tem često še pomanjkanje najnujnejšega, ko si je od lastnih ust morala pritrpati, da je vsaj za silo utešila lakoto svojih malih.

Ko so otroci doraščali, je mati upravičeno upala, da ji bodo v pomoč in tolažbo. A kako je krvavelo materino srce, ko so njeni sinovi drug za drugim umirali na tujih bojiščih ali v viharjih in borbah domače revolucije!

V resnici — mati trpinka in mučenica!
Pa tudi mati junakinja!

Žrtve materinstva, trdoto življenja in udarce burnih časov je slovenska mati sprejemala s takim junastvom, da to vzbuja splošno občudovanje.

O d kod je slovenska mati črpala moč in oporo?
Iz naše krščanske vere!

Brez krščanstva bi ne bilo slovenskih mater, kot jih poznamo. Pravilno pojmovana in globoko doživeta vera v Križanega je naše matere usposobila

za poslanstvo materinstva, jih pripravila na trdote življenja ter jim vlila duha mučeništva.

Kakor ogenj očičuje zlato, tako je Kristusova vera naše matere skozi ogenj žrtev, trpljenja in preizkušenj vodila v prečiščenje, v svetništvo.

Zato smemo mirno reči, da slovenska mati ni samo mučenica in junakinja, temveč prava svetnica.

+

Ne bi pa bilo dovolj, ako bi se ustavili že pri splošnih mislih o slovenskih materah. Materinski dan je za nas lepa priložnost, da sežemo globlje v naše osebno življenje in pogledamo NAŠ ODNOS DO NAŠIH LASTNIH MATER. Nismo več nerazumni otroci, da ne bi znali ceniti in spoštovati žrtev in ljubezen dragih mater, katerim za Bogom dolgujemo največ. Krepost hvalečnosti nam narekuje, da na materino požrtvovalno ljubezen odgovarjamo z ljubeznijo in vdanostjo.

V nekem našem listu, ki izhaja v tujini, sem bral tole ganljivo izpoved: »Saj sem bil dober do svoje mame, a ne dovolj. Šele sedaj, ko je nimam več, čutim vso njeno veličino. Silno mi je žal, da ji nisem izkazoval več pozornosti. Ako bi bilo mogoče, bi iz daljne tujine po kolenih romal na grob svoje matere, katera je toliko žrtvovala zame, ter bi jo v solzah prosil odpuščanja.«

+

Kakšen naj bo tedaj naš odnos do naših mater? To zavisi od nekaterih zunanjih okoliščin.

Srečen si, ako tvoja mati živi s teboj ali vsaj v tvoji bližini. Bodi ji dober otrok! Poslušen, pozoren in vdan! Naj mati čuti, da spoštuješ njene žrtve, skrbnost in ljubezen, s katerimi te je obdajala od prvega trenutka tvojega zemeljskega življenja! Pomagaj ji, ako potrebuje tvojo pomoč! V vsakem primeru pa jo za god, materinski dan in večje praznike razveseli z malim darilom!

+

Morda pa tvoja mati živi v domovini? Ne pozabljay nanjo!

Vedi, da ona s hrepenečim srcem misli na tebe, ki si šel po svetu. Kolikokrat moramo na žalost brati tožbe užaloščenih mater, ki v tesnobi poizvedujejo za svojim otrokom, ki se je zgubil v tujini!

Prvo je, da materam pišemo. Vsak mesec, ne samo za večje praznike! In čim bolj je mati stara in onemogla, tem pogosteje se oglašajmo!

Mamičine roke

Otroci so v šoli dobili za nalogo sestavek o rokah skrbnih mamic. Kot navodilo je učitelj dal samo nekaj pojasnil k delavnosti mater v družini.

Čez nekaj dni je vzgojitelj prebral v šoli sestavek male Ivanka.

Takole je napisala:

„Mamičine roke.

Z eno roko mama dela malslo, z drugo krpa očetov delovni jopič, z drugo kuha, z drugo mi spleta kite, preden grem v šolo...”

„Z drugo, z drugo,” godrnja učitelj z nasmeškom. Otroci se režijo.

„Ivanka, tvoja mama vendar nima tisoč rok! Koliko jih ima po tvojem?”

„Dve ima,” odgovarja Ivanka, ne da bi se pustila ostrašiti, „za ata, sedem otrok — tudi dve za vsakega — to dá štirinajst rok; kuhinja, hlev in polje — spet za vse po dve roki — to znese šest. Dve za siromake, kar znova dá dve — in dve za Gospoda Boga. Kadar namreč moja mamica moli, moli zares...”

Tako šteje mala Ivanka počasi na prste in čez nekaj časa mirno odgovori: „... šestindvajset, moja mamica ima šestindvajset rok!”

Nihče se več ne reži. Učitelj gleda presenečeno. „Ivanka,” reče z vso resnostjo, „ako je stvar taka, potem bo dragi Bog za tvojo mamico nekoč tudi imel dve roki. In tvoj sestavek, Ivanka, tvoj sestavek je najboljši...”

(„Kath. Sonntagsblatt”, Stuttgart, 1956.)

Petrček je obiskal svojega strica, ki je bil redovnik v nekem samostanu. Stric ga je predstavil svojemu predstojniku. Pater rektor je hotel maledga gosta razveseliti in mu je dal nekaj sladkarij.

Petrček se mu zahvali in pravi:

„Ampak nas je osem pri hiši...“

Rektor se posmeje malemu in gre iskat še drugih sladkarij.

Petrček jih veselo vzame, a nato reče: „Kaj boste pa za našega ata dali?“

„Ja, kaj naj pa dan?“ vpraša rektor.

„Naš ata bo vesel cigare.“

„Na, cigaro za ata! Kaj pa za mamo?“ reče rektor.

Na to pravi Petrček: „Mama pa bo vse to razdelila“.

Ali je mogoče lepše povedati materino ljubezen in dobroto, kot so jo povedala ta otroška usta?

(„Kath. Sonntagsblatt“, Stuttgart, 1959.)

Velikokrat je ravno zadnji otrok od Boga posebno oblagodarjen. Znan je primer nemškega kardinala von Gallena, ki se je odlikoval po svojem odločnem nastopu zoper Hitlerja in njegovo nacistično sodrgo. Kako lepo spričevalo je dal ta odlični dostojanstvenik svoji materi:

„Sem trinajsti otrok v družini in bom svoji materi večno hvaležen, da je imela pogum tudi k trinajstemu otroku, katerega ji je Bog ponujal, reči: Da! Brez tega njenega Da! bi jaz nikdar ne bil duhovnik in škof.“

Teško si moremo predstavljati, s kakšnim hrepenjem pričakuje mati pismo od svojega otroka v tujini.

A to še ni dovolj!

Dolžnost otrok v tujini je, da svojim materam tudi kaj pošljejo — posebno tem, ki žive v pomanjkanju. (Zato je naravnost zločinsko, da so sedanje oblasti v domovini zaradi pretirane carine

»Že smarnice nežne cvetó...«

skoro popolnoma onemogočile pošiljanje paketov materam!)

Zvest otrok v tujini dobro čuti dolžnost, da svojo ostarelo in onemoglo mater, ako je le mogoče, tudi obišče.

S smrtjo matere pa še ne preneha otrokova dolžnost do nje.

Dober otrok bo svojo mater ohranil v hvaležnem spominu in zanjo zvesto molil.

Prav svetel spomin na pokojno mater je že mar-

sikaterega izseljenca po mnogih letih tavanja in za-
blod spet pripeljal na pot krščanskega življenja.

+

Bodimo, bratje in sestre, hvaležni otroci svojih
dobrih mater!

Naj nas njihova materinska beseda, zgled
in molitev spremljajo vse dni našega življenja!

Vsemogočnega Boga pa ponižno prosimo, naj na-
šemu narodu še v bodočnosti naklôni **DOBRIH MA-
TER**, mater, ki bodo imele smisel za žrtve materin-
stva, mater, ki bodo znale svoje otroke vzgajati v
luči vere za krepostno življenje in velike naloge, ki
jih pred nas stavlja véliki čas!

V-ko.

POSLEDICE ALKOHOLA

Švicarski profesor Foerster iz Zürichja je ugotovil, da je bilo med potomci neke žene, ki je bila rojena leta 1740 in je celo življenje pila alkoholne pijače ter bila pogostokrat pijana: 142 beračev, 62 potepuhov, ki so živeli na občinske stroške, 184 žensk iz javnih hiš, 76 kaznovanih za različne prekrške zakonov, 7 ubijalcev. V teku 200 let je ta rodbina oškodovala švicarsko državo za 522 milijonov švic. frankov.

Pisatelj o svoji materi

»Nikdar se me niso dotaknile očetove ustnice... Nikoli nisem videl očeta, da bi poljubil mater... Ali je čudno, da tudi otroka nista bila deležna poljubov materinih?... Za zadnje slovo pa sem se sklonil nad njeno čelo, po katerem je trepetala rahla zarja umirajočega življenja...

Obstopili smo v tihi noči njen mrtvaški oder. Oče je stopil do nje, ki je sanjala sredi sveč in rož, vsa pokojna, smehljajoča se: „Kako si lepa, Rezica!“ (Nikdar je ni prej tako mehko nagovoril.) Prijel jo je za roko. „Z Bogom, nevestica! Kmalu pridem za teboj!“ In v tem hipu ni bilo ne solze ne bridkosti v nas. Takrat mi je bilo šele razodeto, kako velika je bila njuna ljubezen, kako močna njuna vera.«

Franc S. Finžgar

*

»Ej, mati, majka, življenje moje, vseh mojih misli, vsega mojega nehanja začetek in cilj! Kako so žuljave in zgrbljene tvoje uboge svete roke — blagosloví me, sina, z ubogimi svetimi rokami!

Tvoje čelo je polno skrbi in trpljenja, s trnjem je kronano namesto z diademom! Nagni k meni, sinu, svoje ljubljeno, s trnjem kronano čelo, ozri se na ponižni dar, ki ti ga prinašam, siromašne matere siromašen sin, ozri se na moje srce in sprejmi ga!«

Ivan Cankar

Mami za god

*Bridkosti, trpljenja je čaša
Ostala poslednji napoj;
Grenila Vam leta je Vaša,
Vam krati zaslužen pokoj.*

*A vendar je Nekdo nad nami,
Solzé bo otrl iz oči,
Življenja plačilo Vam brani
In Sam Vam je sonce v temi.*

*Vam v duhu še vedno ob strani
Iz dalje jaz trdno stojim:
naj Bog vas ohrani med nami
še dolgo, to srčno želim —
Vaš sin.*

Op.: Začetne črke od zgoraj navzdol dajo voščilo:
„Bog Vas živi!“

Lojze Stegel, Francija

Binkošti

Za božičem in veliko nočjo so binkošti največji krščanski praznik. Spominjajo nas na izpolnitev obljube Kristusove svojim učencem: obljubil jim je, da jim bo nebeški Oče poslal Sv. Duha, tretjo božjo osebo, ki jih bo učila in pomagala izpolnjevati vse, kar jim je zapovedal. Na prve binkošti so se pojavili nad glavami apostolov ognjeni jeziki, dokaz prihoda Sv. Duha.

Veliki mislec sv. Avguštin je pred stoletji napisal globoko molitev, ki naj bi bila izraz hrepenenja sleherne duše ob tem prazniku. Ta molitev k Svetemu Duhu se glasi:

»Živi v meni, Sveti Duh, da bom mislil, kar je sveto! Priganjaj me, Sveti Duh, da bom ljubil, delal, kar je sveto. Vabi me, Sveti Duh, da bom ljubil, kar je sveto. Krepčaj me, Sveti Duh, da bom ohranil, kar je sveto. Čuvaj me, Sveti Duh, da nikdar ne zgubim, kar je sveto!«

Presveta Trojica

Bog Oče! Bog Sin! Bog Sveti Duh!

Jaz, reven človek, Ti darujem po Mariji presveto Rešnjo Kri, Telo, rane, bolečine, dušo, ljubezen, veličastvo božje Jezusovo, ljubezen in trpljenje Marije Device

za vse one, ki ne verujejo,
za vse one, ki Te ne molijo,
za vse one, ki v Te ne upajo,
za vse one, ki Te ne ljubijo.

br. Celestin Lavrenčič

IVAN PREGELJ:

Večerna zarja

Dolgo aprilsko deževje je bilo zalilo gorenjsko stran kakor neugnano skrben vrtinar, da se je iz bogate moče kar čez noč razbohotila pokrajina v zelenju, cvetju in vonjih. V zelenih valovih so se pozibavala jezerca sinje rži in mlade pšenice. Ječmen je šel že v klasje. Trave so gnale kakor povodenj vse više kraj njiv po ozarah. Kar čudno je bilo pogledati v bukoveje, od kod se jemlje tolika sila novega listja in ogrinja mrtvo ogrodje vejnatih mrež za čudo košato in toplo. V novem zelenju so puštinjsko preprosti ginili borovi gozdovi, svoj rod, ki se navidezno nikoli ne sleče, zato pa tudi nikoli ne preoblači praznično.

*

Čim više je šlo sonce in rastle leto, tem bolj silna je bila tudi svetlobna moč, ki se je spuščala kakor zatohlo krilo nevidnega keruba od vzhoda do zahoda dan za dnevom v brezbrežnih slapovih z višin v mladi svet, pela ves dan v molčečem soglasju luči in barve in ugašala zvečer neskončno sijajno in spočito na daljnem zapadu pod bistro večernico, razvema se v stoterih kresovih živega zlata in krvavega škrlata, umikajočega se sunkoma brezdušni, togo zeleni sinjini in sivinam, rastočim iz noči od vzhoda, preden splava vanje polni mesec kakor s prozorno tekočino nabit mehur ...

*

Zadnji pas večerne zarje je ležal tudi tistega večera nad ostro rezanimi obrisi visokih gozdov v Jelóvici, ki se razgledujejo po gorenjskem polju od Šmarjetne gore in Svetega Jošta, mimo Ljubnega in Brezij do pod Svetim Petrom nad Begunjami in še više v planinski svet. Nebeška večerna obstrét¹ se je metala strmo v polje in za gozdove, ki mejijo cesarsko in deželsko cesto od postaje do postaje, od vasi do sedla, enakomerno in v redu, kakor so jagode nabrane na niti v rožnem vencu.

¹) gloriola, sij.

Slovinci smo in bomo

(Dopis iz Luksemburga)

Pred petimi leti nas je prišlo 17 v to vojvodino luksemburško. Rزتresli smo se po vsej deželi.

Nekega dne smo se nekateri zbrali in z motornim vozilom odšli, da jih par obiščemo, seveda v gostilni. Ko pridemo k prve-mu, ga seveda veseli nagovorimo po sloven-sko. On nam odgovori po luksemburško. Izrazil se je, da je slovensko že pozabil. Mi smo pa ugotovili, da tudi luksemburškega še ne zna.

Potem se odpravimo iskat drugega. Ta je govoril samo francosko in italijansko; slovensko — da ne zna več.

Sedaj gremo k tretjemu, ki je delal pri nekem kmetu. Ta še ni pozabil slovenske-ga. Bilo ga je pa nekam sram govoriti slo-vensko, češ, kaj bodo rekli domačini.

Takšne rojake imamo tu v Luksembur-gu. Žalostno je to! Slovencu slovensko go-voriti mora biti ponos! Značajan človek o-staja to, kar je, in se ne kaže drugačnega, kot je. Slovenci smo in bomo!

VESELA ZGODOVINA

SLOVANOV IN SE KAJ . . .

Rojak Franc iz Pas-de-Calais se je odločil sku-hati par resnih v smešno prikuho, seveda brez na-mena, da bi koga žalil. Rad bi nekoliko razveselil otožna srca naših izseljencev.

*

Pravijo, da je v vsaki šali nekoliko resni-ce. Če je resnice le nekoliko, je drugo . . . laž. Seveda ta laž ni grešna, ker je poveda-na v zabavo in kratek čas. Kdo bi rekel, da je aprilaska laž grešna? Modri Kitajec pravi: »Ne očitaj sleparju, lažnivcu. Očitaj ti-stemu, ki se dá opehariti . . .!«

Pravijo, da smo tudi mi Slovenci potom-ci slovanskih pradedov, ki so pred davno minulimi leti živeli tam nekje, kjer je dan-es domovina, ožizna, očetnjava poljskih ter ukrajinskih prebivalčev. Množili so se, razporedili in naseljevali proti severu, od vzhoda do zahoda, pa tudi do Jadranskega

morja, torej proti jugu. Zato smo Sloven-ci pripadniki južnih Slovanov.

Značajni in zavedni rodoljubi spoštujejo svoj materin jezik in rečejo »fej« onemu, ki ga po svoji lastni krivdi zanemari. Lepo je pa tudi, da imamo radi jezike naših slo-vanskih bratov, saj vsi izvirajo iz jezika naših pradedov. Devet častnih pohval ti-stemu, ki rad čuje in ume druge slovanske jezike!

Po naših kolonijah ga menda ni Sloven-ca, ki ne bi vsaj nekaj razumel, morda celo

DOMOVINI

Ivan Pregelj

Vse pesmi moje tebe pojó,
vse misli moje k tebi gredó,
vse solze moje tebi tekó,
o domovina!

Tvoje ljubim stoletno gorjé,
tvoje nebo, tvoje morjé,
tvoje zemljé tesne mejé,
o domovina!

Bodi velika — ko sončni poldán,
bodi silna ko v puščavi orkan,
bodi moj grob — moj grob hladan,
o domovina!

izvrstno govoril poljsko. Poljaki govorijo tako kot nekateri Gorenjci. Namesto »l« rečejo včasih »v« ali »u«. Zato pravijo:

»Mariša, panienka ješče muoda
(= mlada),

jak kwietek miua (= mila), wadna,
w muodego Jana do uši zakohana
(= do ušes zaljubljena),

od radošči śpiewaua i plakaua.«

»Ale Mariša, srdečko moja miua,
(= mila)

co tvoja matka k temu bi mowiua?«

»Ooh, Januše moj drogi, moj kohani
(= ljubljeni),

tego matka moja nie zabroni!«

»Ledvo Mariša dodum pšišua (=prišla)
juš matka wedžaua (= vedela),

že Janek Marišo i ona njego

pod nosem pocawowaua (= polju-bila)«.

Naš narod posebno rad
 časti nebeško Kraljico.
 Zato Ji vsepovsod
 postavlja znamenja
 in oltarčke, zlasti
 v Njenem mesecu - maju

Kaj ni precej tako, kot so tam pod Triglavom nedaleč od bele Ljubljane očka Gorenjec svojega sina vprašali: »Al' je piua kobiua?« Sin je pa dejal: »Kobiua, piua nie piua. Mau je požvampaua, pa je šua!« Ko se je Gorenjčeva »dekva« »možiua«, so sedem jerbasov »huancetov« spekli. Ker pa orglarjem niso nič pit »dau«, so »ceu gnojni vuz na streho postaul, za slovo pa zepeli: »Mica Gorenjčeva piua, nič plačeu, piu bi še vsak hudir, plačau pa n'kier!«

Ali vam je znana sledeča slovanska anekdota? Pesem poje: »Buči, buči, morje adrijansko, nekdej bilo si slovansko. Ko po tebi hrastov brod, vozil je slovanski rod...« Ne samo po sinjem Jadranu, ampak tudi v širni svet se je že vozil ded Slovan. Ko je jadrnica Krištofa Kolumba srečno priplula do obale sedanje Amerike, se je Krištof razšopiril in rekel: »Poglejte, našel sem novo zemljo.« »Mar se nistem jaz boril s srditimi, strašnimi valovi?« nahruli Kolumba razkačeni, orjaški krmar. »Pluli smo, kamor nas je po mili volji porival siloviti vihar!« so kričali mornarji. »Ne Kolumbu čast in ne krmarju! Bogu čast, ki je Stvarnik nebes in zemlje, morja in vetrovl!«

»Kdor postavi na konico jajce, njemu naj pripada častno priznanje,« je pomirjevalno predlagal premeteni Krištof. Zadolvoljni s predlogom začno drug za drugim poskušati, kdo bo postavil jajce, pa se nobenemu ne posreči, tudi krmarju ne. Kot zadnji poskusi še Krištof. Vzame jajce in narahlo trešči na krožnik in glej, čudo,

jajce obstoji pokonci. Presenečeni, opeharjeni mornarji zamrmrajo: »Tako tudi mi znamo!« »Dobro, zakaj pa niste...?« reče Krištof.

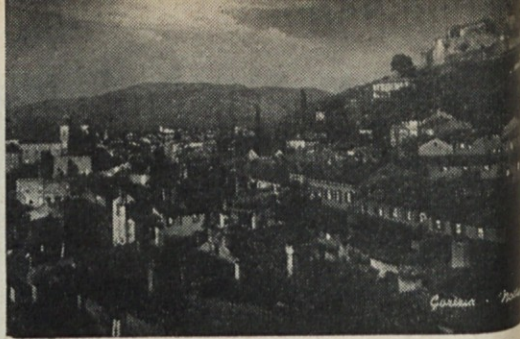
Nato se prvi izkrca na novo zemljo in odide s svojimi ljudmi pogledat po celini. Lahko si mislite, da je bil začuden! Tam nekje, kjer je sedaj veliko mesto, zagleda na skali sedeti tri Slovane... Prvi je piskal na dude; menda je bil pan Poljak. Drugi je škripal na housle (gosli). Kdo naj bi bil, če ne pane Čeh? Tretji je držal kvišku steklenico in pel: »Mi, Slovenci, vinca ne prodamo, ker ga sami dobro piti znamo! Vince pijemo, dobre volje smo in veselo zapoje-mo!«

Podobno se je zgodilo Peary Robertu, ko je srečno pristal na severnem tečaju, rekoč: »Glejte, moje stopinje so prve vklesane v tem severnem snegu, dajte mi zastavo naše slavne domovine, da prva zavihra v tem svežem vetru.« Vzame zastavo in ponosnih korakov odide proti hribčku. S severnega tečaja pa izza hribčka počasi pridejo trije možje. Zastavonoša se nemalo začudi.

Prvi izmed tistih treh nosi na rami kramp in lopato in mu reče, če ima »pan robote dlo njego.« Drugi nosi pod pazduho »trubku« (trobento) in toži, da je mizer-no lačen, in milo prosi, če ima »pané kaj knedlikov«; tretji vihra s prazno steklenico in navdušeno vzklika: »Živio, zastavonoša!« in se »krišpa in kreméntira«, da je »nazarensko žejen in da ga muči frdaman-ski kašelj«, in ga roti, naj mu da malo sli-vovke.

Ko so zdaj začeli spuščati sputnike in lunike v zrak, sem se spomnil na prvo vojsko, ko se je vnela med zelo krščansko rimsko-katoliško nemško Avstro-Ogrsko in nad vse krščansko katoliško Italijo srdita vojna istočasno kot med Avstrijo in Rusijo. Tedanja slavna avstrijska vladavina je poslala na južno in severno fronto vse njej podložne regimente slovanske krvi. Telefonirali so »unteroficirji feldvebelnom, ti pa naprej lieutenantom, hauptmanom, ritmajstrom in bataljonšefom« na generalni štab, ta pa na dunajsko komando, da so se približali sovražni fronti. Dunaj je ukazal, naj si ogledajo položaj na fronti. Tedanja mogočna armada je imela gromozansko velike ogledovalne balone. Generalissimus je zelo čislal svoje slovanske heroje in ni čudno, da je neki »oberst« poveril nekemu Madžaru tajno ustno sporočilo, naj odberejo in določijo za te oglednike položaja »nur slovaniše gute, mut'e juge«, same mlade slovanske pogumne fante. Madžar pa — ali iz nepoznanja nemščine ali iz hudomušnosti — ukaže naprej »nure, gute, mute, junge hunde«, same dobre pogumne mlade pse. »Befel' je bil »befel«. Odbranim oglednikom so podarili najboljše daljnoglede, telefone, brzostrelke in ročne granate so bingljale ob njih kakor storži na mladem zelenem borovcu. Za »cušpajz« so jim dali konzerv in drugih delikates, potem z debelo vrvo privezane vse skupaj z baloni vred spustili v zrak: enega pri Trstu, druge pri Doberdobu, ostale pa drugod, da so videli dol do Rima in gor do Dunaja.

Ko zagledajo na oni strani in na tej vojski te strašne gromozanske bombe v zraku, se je začulo: »Mea kulpa, mea kulpa!« »Gott mit uns und unsere Vaterland!« »Viva santa Italia!« In je zagrmelo, zatreskalo, da se je stresel Triglav in je trepetal Ural. Več dni in noči je neprenehoma ropotalo in granate so švigale kakor mušice pred hudo uro. Ni čuda, da so bile prestreljene tudi vse vrvi ogledovalnih balonov na južni in severni fronti. V telefonski centrali so ujeli še zadnje sporočilo oglednikov. Eden je molil, drugi je strašno »krementiral«, tretji pa je pol: »Adijo, pa zdrava ostani... Na mene nikdar ne pozabi,

Gorica (z gradom na desni) ponoči

čeravno drug fantič tvoj bo!« Samoumevno, baloni so izginili v stratosfero, v nebesne višine, in sam Bog ve, kje so. Na to sem se spomnil, ko so spustili lunike v zrak. Morebiti je pa Lajka kje srečala te »gute, mute, junge hunde«. Skoraj bi rekel, da so tisti, ki letajo po zraku s tistimi letečimi krožniki prav gotovo tudi — slovanski fenomen!

Hej, Slovani, naša reč slovanska
živo klije,
dokler naše verno srce za naš
narod bije!

Za dobro voljo

Dvoumno. — Vozil sem se v tramvaju in zagledal na steni napis: »Kdor hoče vzeti psa s seboj v tramvaj, mora imeti nagobčnik.«

Sodnik: »In vi, takole močen in velik, ste se spravili nad tako slabotnega in majhnega človeka. To vašo krivdo še poveča.«

Kupec je kupil ptiča in se vrne k prodajalcu. — »Rekli ste, da ptič izvrstno poje. Toda dosedaj še ni dal najmanjšega glasu od sebe. Kako je to?« Prodajalec: »Veste, ta ptič je zelo ponosen in ve, da še ni plačan, na kredit pa ne poje...«

Dobro je napisal. — Učitelj je dal šolsko nalogo. Rekel je, naj učenci napišejo sestavek o hrbtnici. Ko je drugi dan bral Mirkovo nalogo, je bilo napisano: »Hrbtnica je tisti kol, ki ga nosimo zadaj na hrbtu; na enem koncu sedi glava, na drugem koncu sedimo mi...«

Kaj je novega med nami?

Bog povrni, gospod Stanko, za ves Vaš trud, ki ste ga imeli z nami v postu in o Veliki noči! — Slovenci na Angleškem.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda: »Naša luč« je le malo poročala doslej o Apostolstvu sv. Cirila in Metoda, ki se je pa že dolgo pripravljalo. Zlasti Čehi so se trudili, da bi prišlo do ustanovitve. Lansko leto je na god sv. bratov bil nekak začetek. Takrat smo tudi omenili, da je predsednik polj-

Iz domačih krajev

Sedem slovenskih alpinistov se je odpravilo na ekspedicijo v vrhove indijskega pogorja Himalaja, ki je še malo raziskano. Na ladjo so se vkrkali v Reki in čez 17 dni dospeli v Indijo. 10 nadaljnjih dni je trajalo potovanje do vznožja himalajskih hribov. Zanima nas, kako se bodo naši planinci odrezali in če bodo uspeli pokazati svetu svojo sposobnost. — V ribniškem kotu Dolenjske delajo ljudje ob slabem vremenu zobotrebce. Toda zadnje čase je zobotrebcev zmanjkalo, ker je bilo menda preveč dobrega vremena. Leta 1957. so tvrdke s suho robo odkupile 10 milijonov butaric, lani pa komaj četrto milijona.

Naši izseljenci so svojčas z zanimanjem gledali in poslušali »Slovenski oktet«, ko je bil na turneji po Zapadni Evropi. Zdaj je drugi basist (manjši, bolj okrogli) Artur Sulc umrl. Vsi, ki smo ga spoznali, smo ga radi imeli. Ljubezen do petja mu je bila že prirojena. Pel je tako rekoč vse svoje življenje. Pri mnogih zborih je sodeloval in končno s »Slovenskim okteto« ponesel

ski msgr. Staniszewski, tajnik češki duhovnik p. Lang SJ, slovenski župnik kot podpredsednik in od Slovencev je v odboru še g. prof. Sekolec. Pokrovitelj je westminstrski kardinal, ki se sam tudi živo zanima za delo Apostolstva, čigar namen je moliti in delati za zedinjenje krščanskih vzhodnih Cerkva.

10. januarja letos je bil prvi večji sestanek Apostolstva pri Poljaki, kjer je bila večerna maša, po maši pa je predaval pred mednarodnim občinstvom — saj se poleg slovenskih narodov tudi Angleži radi udeležujejo tega dela — prof. Sekolec o usta-

lepoto slovenskih melodij po širnem svetu vse do Kitajske.

Na Dvoru pri Žužemberku imajo pitališče za teleta, kjer pitajo okrog 100 živali. — Knjižnice v Ljubljani izposodijo vsako leto več knjig. To pomeni, da Ljubljanci radi berejo. Lani so najrajši čitali Finžgarjeve povesti, od tujih pa Karla Maya.

Letos je bila na smučarski skakalnici v Planici na Gorenjskem jubilejna prireditve, katere so se udeležili skakači 12 držav. Prvo mesto je odnesel Nemeč Recknagel. Od Slovencev se je najbolje odrezal 19-letni Pečar, ki je zasedel osmo mesto.

Največji vzpon je v zadnjih letih doživela v Jugoslaviji proizvodnja nafte. Najbogatejši je panonski bazen, za njim pa jadranski. Vse čistilnice so preobremenjene. — Tudi v Makedoniji so že skoraj popolnoma iztrebili bolezen malarije. — Z začetkom pomladi je cvetoče drevje pobelilo vsa goriška Brda. —

Ker ni hotel dati iz rok cerkvenih knjig, so zaprli v Solkanu g. Stanka Ipavica, župnika iz Bovca. — Zaprt je tudi g. Mirko Žakelj, župnik v Zavratcu (dekanija Idrija), ker je v cerkvi opozarjal na škodo, ki jo dela nedostojna obleka.

novitelju Apostolstva škofu Slomšku. Imel je lep, jedrnat govor. Mimogrede povemo, da je vsakokrat v cerkvi vse po običaju onega naroda, ki vodi sestanek; predavanja pa so vedno v angleščini.

Ker je bila prva nedelja po sv. Jožefu — slovenskem patronu — 20. marca, smo imeli tega dne sestanek pri nas, v slovenski kapeli. Dopoldan je bil blagoslov nove podobe sv. bratov Cirila in Metoda, delo prof. Lampiča. Popoldne ob 6. smo imeli skupno sv. mašo s slovenskim petjem in blagoslovom, ki je zlasti zanimal Angleže ter smo tako tudi prišli v časopise. O sestanku in blagoslovu je poročal »The Catholic Herald«. V zgornjih prostorih »Našega doma« je bilo potem predavanje o kardinalu Hlondu, ki ga Slovenci dobro poznamo, saj je študiral v Ljubljani ter bil dvakrat papeški delegat pri velikih kongresih pred vojno. Žal so bili prostori premajhni; saj drugače še kar gre, le ob takih prilikah bi bili potrebni večji prostori tako v kapeli kot tudi v hiši.

Ako bi se tudi drugod zanimali za delo Apostolstva, bo z informacijami rado potreglo tajništvo, ki je na 114. Mount Str., London W. 1., ali pa tudi Slovenski župni urad, čigar naslov pa že poznamo: 62. Ofley Rd, London S. W. 9.

•

Izselitev: Že 16. decembra lanskega leta se je izselil v Avstralijo Stanko Zupančič iz Mansfielda. Iz istega kraja je odšel 12. aprila Jože Majerle z družino, pravitako v Avstralijo. Želimo: Srečno!

Šmarnice: Kjer koli bodo šmarnice, bodo vedno tudi blagoslovi otrok. Ako bi pa še kje posebej želeli, da se blagoslove otroci, se bomo pa dogovorili za čas in kraj.

Letos bodo šmarnice: V nedeljo 1. maja ob 5. popoldne v »Našem domu« v Londonu. — Ker ima Apostolstvo sv. Cirila in Metoda svoj sestanek v nedeljo, 8. maja, v poljskem mladinskem centru Earls Court v Londonu, potem naša »druga nedelja« odpade ter se bomo udeležili sestanka pri Poljakih. — V nedeljo 15. maja bo v Bedfordu v cerkvi na Midland Rd. ob 4. pop. sv. maša in šmarnice, potem misijonska tom-

bola v dvorani. — **Rochdale:** šmarnice bodo v nedeljo 22. maja ob 3. popoldne v prostorih dekliške šole Beechwood, pred kapelico na vrtu je takoj v začetku blagoslov otrok, potem procesija v šolo, kjer zaključimo s sv. mašo, ki bo zlasti za one, ki drugače dopoldan težko pridejo. Seveda ne bomo pozabili na »piknik«. —

London. — Lansko leto je bil spomin Brezjanske Matere božje tako blizu otvoritve naše kapele, da ga posebej nismo praznovali. Letos pa bomo imeli »žegnanje« na zadnjo nedeljo, t. j. 29. maja. Kapela je posvečena Mariji Pomagaj, ki ima svoj praznik 24. maja. Vse podrobnosti boste pa našli v prilogi »Naše luči«.

LIEGE-LIMBURG

V Vuchtu je g. Kladnik Matija sklenil zakonsko zvezo z g. vdovo Krumpačnik Alojzijo. V Genk-parku sta si pred oltarjem obljubila zakonsko zvestobo g. Romih Dragin in ga. Pilko Jožefa. — Obema paroma iskreno čestitamo!

Naši bolniki: Ga. Blatnik iz Zutendala se je zdravila v Leuvenu in ji gre na bolje. G. Vulč Anton iz Mélena, ki se je že pred meseci težko ponesrečil v rudniku, je na poti popolnega ozdravljenja. G. Ajdišek Franc iz Houthalena, g. Škorjanc Jurij iz Winterslaga in g. Medvešek iz Vuchta so se zdravili v Lanakenu. G. Reberšek Janez iz Eisdena je iskal zdravniško pomoč v Hasseltu. G. Globokar Anton iz Eisdena se je zdravil v Genku. Ga. Cilenšek iz Waterscheja se zdravi na kliniki istotam. Pri Mlakarjevih v Jemeppe-u so bili bolni prav vsi: oče, gospod Anton, gospa in sin. Enako je pri Horvatovih v Grâce Berleur, kjer je ga. Neža bila dalj časa v bolnici zaradi težke nesreče na cesti, g. Avgust pa je bil operiran na očesu. Tudi mala in pridna Marija Škerlavaj iz Jemeppe-a je morala iskati zdravniško pomoč v bolnici. — Vsem dragim bolnikom želimo, da jim lepi majnik prinese olajšanje!

Naši pokojni: Po krajši bolezni je Bog poklical k sebi veliko molilko in zgledno krščansko mater go. **Ano Gašperšič** iz Waterscheja. Zapušča tri hčere in sina, ki je po 3 letih odsotnosti iz Amerike prihitel k njeni bolniški postelji. — Dotrpela je tudi skrbna **Fleretova mama** Marija iz Zuten-dala. Zapušča tri sinove in hčerko.

Obe materi je naša skupnost z zastavami spremljala na zadnji poti. Žalujočim obeh mater izrekamo toplo sožalje. Dobra Boga pa prosimo, naj nam še pošlje takih dobrih mater.

Rojake iz Eisdena in okolice vabimo, da se tudi letos z vso zvestobo udeležujejo **šmarnic** ob pol 9. uri vsak večer sredi ceteja. — »Spet kliče nas venčani maj!«

CHARLEROI-MONS

Postni čas je zbral rojake onstran Monsa h križevemu potu v Flénu pri sestrah. Spet smo napolnili kapelo in po križevem potu zapeli Marijine litanije.

Ko to pišemo, so priprave za igro »**Lumpacij vagabund**« v Gilly na velikonočni ponedeljek v polnem teku.

V Gilly je umrl **Jožef Predan**, doma iz Podgore v Beneški Sloveniji, po domače »Krivec«. Nesposoben za delo v rudniku, je dobival podporo bolniške blagajne. Naj počiva v miru!

V sanatoriju se zdravi Gildo Bledič; Franc Lauretič in Jožef Gorjup sta tudi v bolnici. Spet je prišla v Hospital v Gilly ga. Lebrova, ki jo bolé noge. Prav tam leži ponesrečeni Mario Florjančič. A to jih je le nekaj, ki jih tare bolezen. Za druge nimamo točnejših podatkov. Letošnje vreme kar ne da miru mnogim rudarjem, bolnim na pljučih.

Dopisni tečaj slovenskega jezika: Javljamo, da so v zadnjem času naredili izpit čez prvi del tudi: Viktor Janežič iz Farciennes, ga. Helène Krkovič iz Charleroi, Milan Roex in Ingrid Roex iz Bruslja. Naj sledijo še drugi!

Lepo slavje sta dočakala rojaka **Georg in Jožefa Zupanc:** minilo jima je 50 let, odkar sta se podala izpred oltarja na skupno

življenjsko pot. Obletnica je bila 4. aprila in so se je veselili vsi v Zupančevi družini. Zlato poroko pa nameravata obhajati v krogu svojih domačih v domovini in jima zato na tem mestu pristrčno čestitamo v imenu slovenske skupnosti okoli Charleroi. Kličemo jima: Še na mnoga leta! G. Zupanc je upokojeni rudar in je bil rojen v Ptuju 1886.

Naslov slov. duhovnika je: Place du Nord 23, Charleroi. — Tel.: 07/32.84.35.

PAS-DE-CALAIS

Najlepše se zahvaljujemo g. Kunstlju, ki nas je pripravil na velikonočne praznike in jih z nami lepo obhajal.

Začenjamo mesec maj. V Armentières (Nord) bomo imeli v cerkvi sv. Terezije blizu av. Bayart na 15. maja ob 5. uri pop. **šmarnice** s sv. mašo in priložnostjo za spoved. Vsi rojaki, ki ste blizu tam: Pristrčno vabljeni!

Dne 29. maja ob 4. pop. bo v dvorani **MLINAR** v Fouquières-sous-Lens **matrinska proslava**. Vabi vas odbor Bratovščine živega rožnega venca — pridite!

V juniju je v Méricourt-Mines slovesno sv. obhajilo in **prvo sv. obhajilo** otrok in sicer dne 5. junija ob 11,15 uri.

Takoj se prijavite, ako mislite z nami v **Lurd!** Romanje bo od 20.—28. junija. Prijave sprejemata oba slovenska dušna pastirja do 7. maja.

ARMENTIERES (Nord). — Maučecova hčerka Anica in njen mož Jože z radostjo sporočata, da sta dobila sina **Tončka**, ki vas vse pozdravlja.

PARIZ

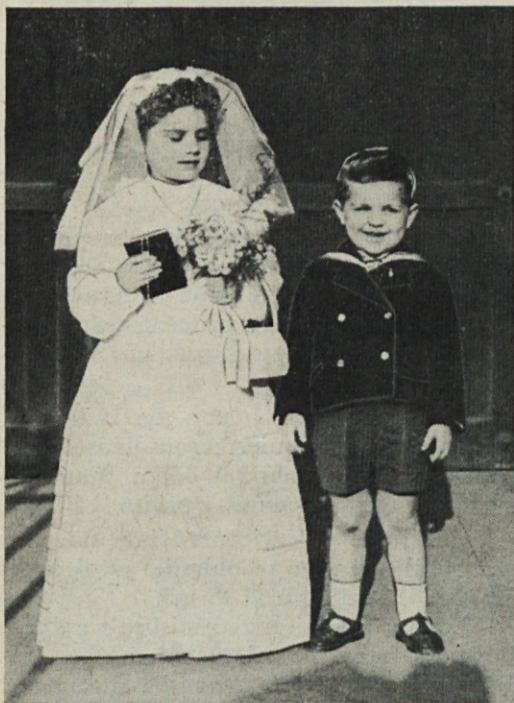
Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob petih popoldne v kapeli **Montcheuil**, 33 rue de Sèvres, métro **Sevres-Babylone**. — V maju bo sveta maša tudi na praznik **VNEBOHODA** kot sicer v nedeljo, izjemoma pa bo sveta maša **drugje 15. maja**.

15. maj: Slovenska dekleta v Parizu vabijo na prireditev, ki bo v nedeljo, 15. ma-

ja, v dvorani v 29 rue Gassendi, Paris 14°, métro: DENFERT-ROCHEREAU. — S p o r e d: veseloigra »NEVESTA IZ AMERIKE«, po igri pa prosta zabava s plesom.

Skupna slovenska služba božja bo na istem naslovu ob ŠTIRIH POPOLDNE.

Prireditev 20. marca: V nedeljo, 20. marca, smo imeli službo božjo v cerkvi Notre-Dame de Lourdes in med mašo je pristopila k prvemu svetemu obhajilu mala Nežka Hočevar, katero vidite na sliki z bra-

Mala Nežka Hočevar iz Pariza ob priliki njenega prvega sv. obhajila; zraven bratec Tonček.

tom Tončkom. Bil je to lep dogodek za našo župnijsko skupnost, za Hočevarjevo družino pa obenem slovo od Pariza.

Po maši so nam slovenski fantje in možje iz Pariza pripravili res prijeten večer z igro »OBČINSKI TEPČEK«, katero so res lepo igrali, tako da smo se vsi od srca nasmejali. — Vsem, igralcem in organizatorjem, čestitamo in se zahvaljujemo, ker dobro vemo, da je vsak vložil v to delo mnogo dobre volje, mnogo truda in dosti

žrtev, ko so dolge večere in nedeljske dopoldneve žrtvovali, da so nam preskrbeli par prijetnih ur, katere so se končale s prosto zabavo, kjer smo se sicer malo zavrteli, pa še vsi trezni domov odšli.

Priprava na Veliko noč:

Dekleta in žene so imele duhovno pripravo za Veliko noč na tiho nedeljo. Vodil jo je pater Jakob Vučina, ki je za to priliko prišel med nas iz Nice in nas s svojo besedo res navdušil. Prišle so kar v lepem številu, čeprav se je morda ta ali ona ustrašila, ker se je eni zareklo, da bodo »orožne vaje«.

Fantje in moški pa so imeli duhovno velikonočno pripravo na cvetno nedeljo, katero je prav lepo vodil č. g. Nace Kunstelj iz Londona. Vse je bilo res lepo; le škoda, da so nekateri preveč »bogaboječi« in si menda iz napačnega strahu niso upali zraven.

»Koroška v sliki«:

Pater Jakob — begunec iz Koroške — nam je na cvetno nedeljo ne samo govoril o pripravi na Veliko noč, temveč nas je po sveti maši s svojimi slikami popeljal v lepo slovensko Koroško, kjer se je marsikomu zasolilo oko ob spominu na domače kraje, vsem pa vzbudila zavest, kako je Koroška del našega srca, vredna naše ljubezni in podpore, ko trpi vnebovpijoče krivice.

Gospé Puppis je na praznik sv. Jožefa doma v Metliki umrl njen oče Milan Wacha. Njej in vsej njeni družini izrekamo iskreno sožalje. Na veliki petek je bil v Drancy pokopan mali Danijel iz Matičeve družine. Veliko je trpel in z njim tudi Matičeva družina, pa so ga prav zaradi tega še bolj radi imeli. Naj jih tolaži misel, da ga bodo v večnosti zopet našli živega in čilega.

Emigracija:

V Združene države (USA) so odšli: Matija Hočevar iz Stranske vasi pri Semiču, žena Marija, roj. Janko iz Lokev pri Črnomlju, ter Nežka in Tonček, ki se na današnji sliki poslavljata od vas vseh. — Dalje: Leopold OMAHEN iz Stranj in žena Frančiška, roj. Žlajpah, iz Šmarja na Dolenjskem. Ker je g. Omahen kot naš Mi-

klavž že takrat prišel med nas z letalom in da sta hitreje — in, kot je žena rekla, zlasti varneje — prišla preko luže, sta jo spet »mahnila« po zraku, kjer sta imela za družbo družino Karla Ritoša iz Istre. — Slavko Vukšinič s Križevskega vrha in njegova žena Ivanka, roj. Pecarič iz Čuril. Iz igre »Občinski tepček« nam bo ostal v spominu kot golidarski župan. Ker je odšel, bomo gotovo v Parizu razpisali nove »občinske volitve« za »občino Golido«.

Kanado pa so izbrali: Marija Koronic, doma iz Lipovljane na Hrvaškem, ki je dalje časa delala v hiši slovenskih sester v Hyeresu. — Slavka Koželj iz Gorenjske s svojo hčerko Bernardko. — Z isto ladjo je odšla Anica Copot, doma iz Odrancev, ki ima v Loiret (Bucy-St. Liphard) strica. Tudi ta zadnja je srečno in, kar je še važnejše: brez sitnosti potovala, čeprav je pri odhodu vlaka pustila g. Čretniku v rokah svoj potni list, a v zameno vzela njegovo aktovko. Pa da je ne boste dolžili, ni bila kriva ona; krivi so bili uradniki, ki se jim ni nikamor mudilo, čeprav je vlak že odhajal; pa tudi bodite brez skrbi: stvari so že prišle pravim lastnikom v roke.

Vsem, ki so odšli v nove dežele, želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Nova maša v Parizu:

Že sedaj opozarjamo in vabimo na novo mašo, katero bo daroval slovenski rojak, č. g. Franc Rodé, lazarist. — Nova maša bo v nedeljo, 2. julija, ob 1½12 dop. v kapeli čudodelne svetinje, 140 rue du Bac. — Naši predniki so rekli, da se na novo mašo spleča iti, tudi če bi zaradi dolge poti morali izrabiti nove podplate. Bomo li manj goreči kot naši očetje? Zato rezervirajte nedeljo, 2. julija za slovensko novo mašo v Parizu!

*

LA MACHINE (Nièvre). — Sveta maša za Slovence bo na praznik Vnebohoda, 26. maja, v župnijski cerkvi ob 11. uri dopoldne.

Vsi prijazno vabljeni, ko se bomo po dolgem času zopet lahko zbrali pri maši, katero bo daroval naš domači duhovnik. Pred mašo prilika za spoved.

LA COMBELLE (Puy-de-Dôme). — Slovenci se bomo zbrali pri sveti maši v nedeljo, 22. maja. Maša bo ob DEVETIH dop. v kapeli v LA COMBELLE, kjer bo pred mašo spovedovanje.

CREUSE. — Sveta maša bo v nedeljo, 29. maja, ob 11. dop. v župni cerkvi v CLUGNAT. Vsi prijazno vabljeni. Kdor želi ostati pri skupnem kosilu, naj se javi ali pri g. Martinu Horvat (La Ribière) ali pa pri g. Štefanu Horvat v Rouziers.

LYON. — Zelo nas je potrla, ker nas je moral nenadoma zapustiti č. g. Kozina, ker je bil nujno poklican v Švico, da tam nadomesti bolnega sobrata. Težko ga bomo pogrešali, ker smo ga v kratkem času vzljubili in se privadili na redno domačo službo božjo. Sicer pa upamo, da bo g. ravnatelj iz Pariza že kako in hitro poskrbel za pomoč.

NICA. — Že zadnjič smo poročali, da imamo sedaj med sabo patra Jakoba, kategera dobite na naslovu: St. Barthelemy, 11 Montée Claire Virenque, kjer je odslej tudi redna služba božja za naše rojake, na kar opozarjamo vse in tudi vse vabimo, da se je udeležujejo.

V Avstralijo sta odšla Vilko ŽUMER iz Ljubljane in njegova žena Marija, roj. Kobal iz Gaberij pri Gorici. Odšla sta 5. aprila iz Genove; letos sta imela več sreče kot lani. Že lani 4. aprila bi bila namreč morala odpotovati z ladjo iz Trsta, kamor sta že prispela, pa sta hotela na bloku še pozdraviti domače in sta po »zaslugi« laške obmejne policije namesto na ladjo prišla v roke jugoslovanski policiji. Ker pa se kar nič nista mogla privaditi na »stanovanje«, ki jima ga je ta preskrbela, sta zopet poskusila srečo, pobegnili in čez par mesecev nato že spet bila v Nici.

OB LUKSEMBURGU

Na sv. Jožefa dan je obhajal omeški župnik in dekan svoj god. Njegova naklonjenost do naše skupnosti ni majhna. Zato smo mu Slovenci na predvečer zapeli v cerkvi: »O sv. Jezusov rednik« in mu darovali skromno darilo. Msgr. Grims se mu je v

nemščini v našem imenu zahvalil, obljubil našo molitev, mu želel zdravja in blagoslova iz nebes in ga prosil, naj še dolgo časa ostane med svojimi farani.

*

Slovenci ne pozabite: 6. junij je dan, ki mora biti rezerviran za romanje v Habsterdick!

*

Vaš izseljenski duhovnik Tone Dejak je dobil svoje stanovanje. Njegov naslov je: ulica de la Fontaine, vis-à-vis občine, prvo nadstropje. (Pišete mu še vedno lahko na stari naslov).

OB NEMŠKI MEJI

Iz naše pisarne:

Kot blisk se je razširila hitro žalostna vest, da je dokončal svoje življenje pridni delavec, mnogim dobro poznani rojak *Jožef Jalovec*, 58 let star, cerkveno pokopan v Freymingu, kjer je živel. Dobro pripravljen za slovo od tega sveta pa je bil oče *Ivan Vidič* iz Creutzwalda, ki je po dolgi težki bolezni — pri zavesti do zadnjega trenutka — umrl v nedeljo, 3. aprila, v svojem stanovanju. Njegov sin, pri katerem je rajni živel, je lepo skrbel zanj. Oče je bil večkrat previden s sv. zakramenti. Poleg podpisane je bil pogosto pri bolniku tudi č. g. Barbier, župnik in Neulanda, za kar se mu lepo zahvaljujejo! Ivan Vidič je bil pokopan v sredo, 6. aprila, v Creutzwaldu. — Oba rojaka naj počivata v miru, vsem sorodnikom pa izražamo iskreno krščansko sožalje!

Spomladansko sonce pa je zasijalo v družino Vendramin Aleksandra v Jeanne d'Arc, ko je mali Danijel zagledal 11. 2. luč sveta in bil 13. 3. krščen v župni cerkvi te kolonije. Materi Mariji, roj. Primožič, in imenovanemu očetu čestitamo, detetu in vsem drugim neprijavljenim otročičem pa želimo mnogo sreče na življenjski poti!

V postnem času so cerkvene poroke prenehale, toliko več pa jih bo sledilo v kratkem času. V skrbeh zasledujemo življenje onih, ki še do sedaj niso sklenili zakona v cerkvi. Ne odlašati!

Pred **Veliko nočjo** nam je prišel pomagat č. g. Anton Dejak iz Aumetza. Ves teden je bil kar dobro zaposlen (spoved, pri-

diganje, obisk bolnikov). Vse je bilo lepo urejeno in se mu iz srca zahvaljujemo!

*

Še enkrat sporočamo, da *letos 1. majnika ne bo božjepotnega romanja k Mariji Pomagaj v Habsterdick*, pač pa na binkoštni ponedeljek, 6. junija. Za binkošti bodo razni otroci naših rojakov šli k »slovesnemu sv. obhajilu«, a naj to nikar ne moti naših romarjev. Nasprotno! Pripeljite s seboj še vse, ki bodo prišli za tiste dni k vam na obisk (morda od oddaljenih krajev, iz tujih držav). Poskrbite že zdaj za avtobuse! Kdor ima sam avto, naj že zdaj naredi načrt, da pride k naši ljubi Materi božji v Habsterdick. Začetek vseh slovesnosti ob 10. uri dopoldne, končano bo popoldne po procesiji po koloniji (okrog 4.

SLOVENSKI AVTOMOBILISTI!

Ko kupujete ali prodajate avlo, ko hočete zamenjati gume, ko je vaš avlo treba umiti ali namazati, ko žejen zahteva bencinske pijače, se obrnite na

ESSO SERVICE

JARNY, 11 Avenue de la Republique, Meurthe-et-Moselle,

kjer Vam vsak dan postreže

FLORIJA MOČILNIKAR

ure)! Takrat bo dan že dolg, zato prosimo, da vztrajate do konca! Materi božji na čast bodo gorele lepe velike sveče, ki smo jih preteklo leto prinesli iz Lurda.

Romanje v Lurd: Kljub iskanju po vseh listih in časopisih iz najraznejših škofij Francije in Nemčije nismo mogli najti nobenega primernege vlaka, ki bi nas popeljal letos v mesecu juniju ali juliju v Lurd. Tako se nam zdi, da bo še vedno najboljši bolniški romarski vlak (kot lansko leto), ki odide v začetku avgusta naravnost v Lurd, ostane tam 6 dni in se vrne čez 10 dni nazaj. Škofija Metz bo v kratkem izdala vsa navodila, katera bomo objavili pravočasno tudi tu!

Začeli se bodo *izleti*. Kakor je lepo, da pohitite v krasno naravo, tako je žalostno,

da je večkrat prav to vzrok, da mnogi *opu-
sté nedeljsko sv. mašo!* Ne želimo vam sa-
mo prepotrebne sonca, ki ogreje vaše te-
lo, temveč zraven tudi še lepih krasnih mi-
sli, da smo otroci božjega Sonca — vsemo-
gočnega Boga, čigar prelepo podobo gle-
damo v naravi! Pojdite k sv. maši ali pred
izletom ali pa vmes, ko čaka avtobus eno
uro, da se zopet odpeljete dalje. V mislih
na vaše duše, v mislih na vašo bodočnost
vas iskreno pozdravlja vaš izseljenski žup-
nik

Grims Stanko,
župnik iz Merlebacha.

MOERS-MEERBECK. — Malo nas je še
starejših tod okoli in *smrt* nas pobira. Ob
koncu preteklega leta je umrl rojak Martin
GRMŠEK v starosti 81 let. Doma je bil
iz Velikega Kamna pri Brežicah in je bil
dolgoletni član Društva sv. Barbare. — V
novembru je preminila Amalija BOBNIČ,
roj. Jeler, stara 68 let, doma od Marije Za-
gorja pri Kozjem. — 7. novembra je umrla
Marija VOLAJ, stara 69 let, doma iz Hrast-
nika. — Dalje nas je zapustila Ana KAN-
GLER, stara 76 let. Bila je doma v Loki
pri Zidanem mostu. — V novem letu se je
12. februarja nenadoma poslovila od nas
Jožefa HLADIN, zadeta od srčne kapi.
Pred 72 leti ji je tekla zibelka v Kopriv-
nici pri Planini na Štajerskem.

K tem našim rajnim dostavimo še 72-let-
nega Janeza DERNOVŠKA, ki je tudi umrl
lansko leto in ki je bil dolgoletni odbor-
nik našega rudarskega slovenskega Dru-
štva sv. Barbare.

Naj jim bo lahka porurska zemlja, pre-
ostalim naše sožalje! Bog jim daj mir in
pokoj!

KRST: Pri Antonu Lindiču so dobili krepkega
sina 19. marca. V cerkvi sv. Barbare v Meerbecku
je bil 3. aprila krščen na ime Anton-Rüdiger.

ESSEN (okolica)

Krst je v vsaki krščanski družini velik dogodek.
Oče in mati se zavedata, da moreta dati otroku le
naravno življenje, nadnaravnega mu ne moreta po-

sredovati. Zato pa prineseta otroka h krstu, ki mu
očisti dušo, da postane ne le staršev, temveč tudi
božji ljubljeneec. V cerkvi St. Johann v Altenessenu
je bila 20. III. krščena mala Sonjica Porovne.
Oče Pavel je doma iz Cerkelj, mati Olga pa iz Most
pri Žirovnici. Stanujeta pa v Nordsternstr. 29. —
Krepak fantič se je rodil družini Povalej. Krščen
je bil na ime Bojan, prav tako v cerkvi St. Johann
v Altenessenu. Oče Milan je po pravici ponosen na
svojega prvorojenca, prav tako tudi srečna mati
Marija. Starši so doma v Celju oz. v Kostanjevici,
sedaj pa stanujeta v Fundlandstr. 24. — Kot vidite,
„bilanca“ ta mesec ni slaba: en fantek in ena
punčka! Želimo jima, da bi krepko rasla v božji
milosti, da bi bila zdrava ter da bi vekanje in kri-
čanje omejila na „uradne ure“, da bi tako zlasti
očetoma ne „šla na živce“.

*

Kljub postnemu času poroke niso pre-
nehale. Kazno je, da ljubezen ne pozna
časov: 11. III. sta se vzela Jože Bezgov-
šek iz Št. Ruperta nad Laškimi ter Katarina
Schmidt iz Altenessena. — Po dolgih zapre-
kah in ovirah sta končno lahko izrekla svoj
»da« Rudolf Sodin iz Stranic pri Mariboru
ter Anica Hriberšek iz Maribora. Nemški
Standesamt včasih zelo trdo jezdi na urad-
nem »šimelnu«! — 20. III. sta si obljubila
večno zvestobo Uglješa Dedić, doma iz Pod-
gorice v Črni gori, ter Ana Jančar iz Kri-
ževcev.

Prvi dve poroki sta bili v cerkvi St. Jo-
hann, zadnja pa v St. Thomas v Bergebor-
becku. —

Kaj naj želimo novoporočencem za skup-
no življenjsko pot? Da bi se vedno ljubili
in ohranili zvestobo do smrti! In še nekaj:
da bi čimprej dobili lepa in prostorna dru-
žinska stanovanja!

Na velikonočne praznike smo se duhov-
no dobro pripravili. 13. III. je bila maša
in spovedovanje v Wengernu, kjer dela 32
naših fantov v železarni. 27. III. so se zbra-
li Slovenci v Wuppertalu k spovedi in ma-
ši. 3. IV. je bila duhovna priprava v So-
lingenu, 10. III. v Dortmundu. Prihodnje
nedelje pa bo še v Nevigesu, Gelsenkirch-
nu ter Recklinghausenu. Po pravici pove-
dano: pripravo bi lahko obiskalo še precej
več ljudi; ti, ki so prišli, so stvar res resno
vzeli in lepo opravili svojo velikonočno

dolžnost. — Po maši smo šli vedno v bližnji lokal, kjer smo po slovenski navadi dali šilce ali dve na zob. Tak sestanek nas vedno zbliža, saj se med seboj spoznamo ter vzemo eden za drugega. Povemo si svoje težave — pa nam je spet laže.

Nekatere hudo 'boli', da toliko ljudi zvesto opravlja svoje verske dolžnosti. Širijo govornice, da ni varno hoditi k slovenski službi božji, češ da zanje kmalu zve jugoslovansko poslaništvo v Mehlemu. In takemu da potem ne bo lahko dajati odgovor. — Takim grožnjam se mi smejemo. Če po izjavi slovens. predsednika Marinka »tisoči delavcev v Sloveniji hodijo k maši in se jim zato ni treba bati posledic«, zakaj bi se jih potemtakem bali v Nemčiji? — Kaj pa, če razširjevalci takih vesti namerno hočejo sejati needinost med Slovenci v Porurju? Potem pa opravljajo hudičevo delo, za katero bodo odgovarjali nekoč — pred Bogom in svojo vestjo, seveda, če jo še imajo...

OBERHAUSEN (okolica)

KRSTI: Po sv. krstu sta bili prerojeni in sprejeti v Cerkev dve deklici. 9. marca so prinesli h krstu Olgico Novak, hčerkico Martina Novak iz Dolenje pri Novem mestu in Neže, roj. Tomazin, iz Straže pri Novem mestu. Družina stanuje v Osterfeldu, Beethovenstr. 46. — Medvešek Milojko Marijo, hčerkico Antona Medvešek iz Male gore pri Trbovljah in Marije roj. Naglič iz Dreznika pri Kočevju, pa smo krstili 20. marca. Družina stanuje v Bottropu. Oba krsta sta bila v St. Josef Hospital v Sterkrade. — Srečnim staršem obilo veselja, deklicama pa mnogo zdravja za dušo in telo!

Poroka: V Hildenu pri Düsseldorfu je precej naših ljudi. Kjer pa je mladina, tam so tudi »ohceti«. To pot so bili torej na vrsti Hildenčani. Šribar Vlado iz Spodnjih Dul, župnija Leskovec pri Krškem, je pripeljal pred oltar Marijo Bizjak iz Kalc, župnija Veliki Trn pri Krškem. Poroka je bila 5. marca v župni cerkvi sv. Jakoba v Hildenu. Mlademu paru kličemo: »Bog z vama na novi življenjski poti!«

Urejena stanovanja: Vsak začetek je težak. Težak je bil tudi za naše družine v Porurju. Po dveh in treh letih pa opazamo,

da so si mnoge družine prav lepo opremile svoja stanovanja. Nekaterim tečejo zadnji obroki, drugi so že prosto zadihali. Pregovor pravi, da je tvoj dom tvoje kraljestvo. Tako je prav, da si stanovanja lepo uredimo. Potem smo tem raje doma in se dobro počutimo. Več družin je razobesilo v svojih stanovanjih tudi lepe križe in verske podobe. To je še posebno lepo. Križi in svete podobe so vendar izraz našega verskega držanja. Vse te družine naj ne pozabijo opomniti duhovnika, ko pride na obisk, da jim križ in podobe tudi blagoslovi!

Knjižnica: Odkar smo knjižnico obogatili z novimi knjigami, se je tudi število bralcev pomnožilo. Knjige romajo iz roke v roko. Dobra knjiga je pač najboljši prijatelj vsakemu, ki mu tujina ne nudi pravega doma. — Knjige si lahko izposojate vsak ponedeljek med uradnimi urami.

Romanje v Neviges: Na tretjo nedeljo v maju, t. j. 15. maja, bomo šli zopet na romanje k Mariji v Neviges. Slovencem iz Oberhausena, Mettmanna, Hildena, Neusa, Moersa itd., ki imajo avtomobile in motorje, bo vožnja do Nevigesa tudi kar najlepše pomladansko doživetje. Okolica je čudovito lepa. — Neviges leži okrog 20 km južno od Essena. — Pridite v čim večjem številu v Neviges! Marija, majniška Kraljica, vas kliče. Od pol štirih popoldne naprej bo prilika za sv. spoved, ob pol petih pa bo slovenska sv. maša z ljudskim petjem. Peli bomo tudi litanije.

*

KÖLN: Družini Korošec v Köln/Pullheim se je rodila brihtna deklica. Krstili so jo v župni cerkvi v Pullheimu. Naš sodelavec Rudi Šumah iz Osterfelda, Tackenbergstrasse, je bil za botra.

Več žalostnih stvari smo doživeli zadnje čase. Med temi je tudi izguba treh rojakov oz. rojakinj, ki so z nami delili že dolgoletno bivanje v tem južnem koncu nizozemske dežele.

Po dolgi in težki bolezni je umrl Resnikov stric **Mihael Smodé**. Težko je bilo njegovo življenje, veliko je trpel že v prvi svetovni vojni, ko je imel kolero. Bil je že pred vojno v Holandiji; ob koncu vojne se je spet vrnil v Holandijo. Bil je pošten in dober človek in imel svojega očeta pri sebi. Veliko dobrega je storil in vsa leta podpiral društva. Pred tremi leti so mu odrezali levo nogo. Kljub temu trpljenju je bil zadovoljen, da je živel med nami Slovenci. Rad je videl, če ga je slovenski duhovnik obiskal.

Rojen je bil 14. sept. 1882 pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Umrl je 10. marca v Hoensbroeku. Veliko Slovencev in prijateljev ga je spremilo na zadnji poti. Pri odprtem grobu mu je spregovoril č. g. Vinco Žakelj ganljive besede v slovo.

Naj počiva v miru in naj mu bo lahka holandska zemlja! Sorodnikom izražamo naše sožalje.

V Eygelshovenu je umrla gospa **Lindič**.

Dne 8. aprila se je vil dolg pogrebni sprevod v Heerlerheide v cerkev in nato na spokojno božjo njivo na hriščku — iz Robekove družine, kjer so 5. aprila naglo izgubili ljubo mamo. **Marija Robek**, roj. Kozole l. 1903. v Koprivnici pri Rajhenburgu, je bila skozi 30 let zvesta pevka in zgladna krščanska žena in mati. Lani se je še veselila 30-letnega jubileja pevskega društva in vse prerano je odšla iz naše srede. Kakor ostalim preminulim želimo tudi njej večni pokoj in žalujočim naše sožalje. Njen odhod pa naj vzbudi v drugih zvestobo do našega petja in do dela v društvih, ki so naš ponos skozi desetletja.

Od bolnikov omenjamo rojaka Čebina, dalje Ivana Baniča, ki je zdaj v bolnici, in gospo Ambrož, ki je že doma. — V Društvu sv. Barbare Heerlerheide-Brunssum je prevzel predsedstvo rojak Gril.

POIZKUSI:

Voščilo msgr. Stanku GRIMSU za god

Ko v maju vse se razcveti,
spomini so na Vas te dni:
želimo, da bi svoj god praznovali
še veliko let med nami.

Leto dni je že za nami,
ko smo roke si podali,
žalostni od Vas se poslovili —
ker to je bilo v „špitali“.

Zato pa letos ponovimo
in iz srea vam vsi želimo,
da ljubi Bog Vam podeli
srčco in zdravje vse žive dni.

P. S., Creutzwald, Francija

Marija v Logu pri Vipavi

Marija preblaga,
kako si mi draga.
Vsa moja ljubav,
Marija, si Ti.

Ko jutranja zarja
me vzdrami iz spanja,
moj prvi pozdrav
že k Tebi hiti.

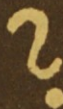
Če radost prevzema,
mi dušo objema,
veselo zapojem
Mariji na glas.

V nadlogah življenja
in v dnevih trpljenja
pogumno Te prosim,
Marija, vsak čas.

Ko srce bo moje
končalo vse boje,
smrt grenka zatisne
mi trudne oči.

Takrat me objemi,
v nebesa pospremi,
saj ljubljena moja
Marija si Ti!

NAŠA LUČ

Ali
uganeš?

ČUDEN NAPIS

Šovač šonga šuge šolišo žebļgev potrebuge. —
š, g = K, j.

Kaj hoče ta napis povedati?

KRIŽANKA ZA BOLJ „BRIHTNE“

1	2	3	4	5	6	7
8						
9				10		
11			12			
		13				
14	15					
16						17
18				19		
20			21			
22						

Vodoravno: 1 francoski politik, začetnik zamisli o evropski skupnosti za premog in jeklo, 8 prodajalna tobaka, 9 če vlada urejenost, je... 10 član naroda na Balkanu, 11 kraj v maloazijski Ciliciji, kjer je Aleksander Veliki premagal Perzijce, 12 umrli pariški modni kralj, 13 druga beseda za „skrivnosti“, 14 reka na meji med Srbijo in Bosno, 16 potomci holandskih naseljencev v južni Afriki, 17 kratica za „plemeniti“, 18 žensko ime, 19 ali (v srbohrv.), 20 staro slovansko moško ime, 22 topovski izstrelek.

Navpično: 1 švedski pisatelj in dramatik, 2 otok v severnem Jadranu, hrvatski otok, 3 baje-slovno grško podzemlje, 4 indijanski vzklík, 5 tuja beseda za „poslanstvo“, 6 mesto v ameriški državi Ohio, 7 otekline, 12 oblika imena Bogdan, Dane,

13 nališpan, puhel govor, 15 delavec v rudniku, 17 stran, 19 ime vrbe, 21 osebni zaimék.

ZLOGOVNICA

Iz zlogov: ba, ba, bo, buk, ca, ca, cvet, da, di, din, e, e, gle, ik, iz, jab, ka, kan, la, la, li, li, maž, me, na, ne, nek, o, o, or, os, pra, re, svat, svo, ta, ti, ti, to, ve, ven, žre — sestavi naslednje besede, ki pomenijo: 1. knjiga, 2. kar ostane, 3. z žrebom določati, 4. sadno drevo, 5. en sam, 6. pijača iz medu, 7. zunaj, 8. svetni človek, neduhovnik, 9. cerkveno glasbilo, 10. ženitovanje, 11. ime apostola, 12. brez olike, 13. sprati, 14. prostost, 15. velika tekoča voda, 16. roža, 17. samoglasnik.

1.	9.
2.	10.
3.	11.
4.	12.
5.	13.
6.	14.
7.	15.
8.	16.
	17.

Če bereš prve in nato tretje črke teh novodobljenih besed, ti povedo začetek pesmi, ki jo pojemo posebno v juniju in ob prvih petkih.

REŠITVE UGANK

iz velikonočne številke NL

Pravokotnik: Velika noč; voda, eden, lipa, Ivan, kača, avto, nebo, Olga, čelo.

Rebus: Ljubljana, glavno mesto Slovenije.

Pet ugank: 1. Če pri oknu ven gleda. 2. Seno. 3. V nebeškem. 4. Polž, ki celo hišo nosi. 5. Rak, ki postane šele kuhan rdeč.